

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

Fellowship-programma

De Merck Company Foundation stelt — evenals vorige jaren — een toelage beschikbaar voor vier kandidaten uit de gehele wereld, met uitzondering van de Verenigde Staten. Deze toelage stelt hen in staat een tweejarige studie in de klinische farmacologie te volgen aan een door de kandidaat zelf te bepalen universiteit of instituut in de V.S.

Deze beurs wordt verleend aan artsen, die bereid zijn de opgedane kennis na hun studietijd in hun eigen land in de praktijk te brengen. Het fellowship-programma, begonnen in 1964, beoogt hiermee het grote tekort dat bestaat aan klinische farmacologen en onderzoekers, te helpen lenigen. Een tekort dat wereldomvattend en groeiend is, omdat de eisen, gesteld van overheidswege voor het registreren van nieuwe geneesmiddelen, steeds groter worden.

De fellowships worden bekostigd door de Merck Company Foundation en worden toegekend door een Selection Committee, in meerderheid bestaande uit onafhankelijke klinici en onderzoekers. Reis- en verblijfkosten voor degenen, die

de beurs krijgen toegewezen, alsook voor hun gezinnen, worden vergoed.

De aanmeldingsformulieren en voorwaarden dienen vóór 1 november 1972 in de Verenigde Staten te zijn. (The Merck Company Foundation, Rahway, New Jersey 07065, U.S.A.) Nadere inlichtingen worden gaarne verstrekt door Merck Sharp & Dohme Nederland N.V., Afdeling Externe Betrekkingen, Waarderweg 39, Haarlem. Telefoon: 023-319330.

Examen longfunctie-assistenten

Namens de Vereniging van Artsen voor Longziekten en Tuberculose wordt medegedeeld dat het examen voor longfunctie-assistenten zal worden gehouden op zaterdag 4 november 1972 in het Jaarbeurs Congres- en Vergadercentrum te Utrecht. Kandidaten kunnen zich opgeven bij H. LABADIE, secretaris commissie opleiding longfunctie-assistenten, Onze Lieve Vrouwe Gasthuis, 1e Oosterparkstraat 179 te Amsterdam.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de redactie; deze behoudt zich het recht voor de stukken te bekorten)

Hypertensie bij bejaarden

In zijn ingezonden stuk, naar aanleiding van het artikel van Prof. MEYLER (1972), noemt collega BERREKLOUW (1972) als bijwerking van digoxine behalve de misselijkheid ook een herhaaldelijk voorkomend chronisch gebrek aan eetlust.

Uit langdurige ervaring wil ik wijzen op de mogelijkheid over te gaan van digoxine op lanatoside C (Cedilanide) dat

veel beter wordt verdragen. Van het lanatoside C moet wel meer worden gegeven, bv. in plaats van twee tabletten digoxine drie dragées ($\frac{1}{4}$ mg per dragée).

Literatuur: BERREKLOUW, S. (1972) *Ned. T. Geneesk.* 116, 980. — MEYLER, L. (1972) *Ned. T. Geneesk.* 116, 523.

Bussum, juli 1972

R. H. MULKEN

BERICHTEN

Buitenland

EGYPTE

Geslaagde bestrijding van schistosomiasis. Na drie jaar intensieve bestrijding van de „bilharzia-slak” is al het water van de Egyptische oase Fayum, zuidwestelijk van Kairo, thans bilharzia-vrij geworden door de uitroeiing van de waterslakken die de tussengastheren zijn voor de cercariae van de leverbot. Het was eveneens in Egypte, waar de Duitse onderzoeker THEODOR BILHARZ deze parasiet als verwekker van schistosomiasis identificeerde, en die derhalve aanvankelijk naar hem *Bilharzia* werd genoemd (thans *Schistosoma*). De bevoeiingskanalen van het oasegebied, die een lengte hebben van 39.000 km, bevoeien een oppervlakte van 1000 km², waar 900.000 mensen wonen. Al deze kanalen zijn in de loop van drie jaar zes maal besproeid met het slakken-dodend middel Bayluscid. In de oase was de helft van de bevolking met *Schistosoma* geïnfecteerd. De behandeling van de geïnfecteerden had geen zin, omdat zij toch telkens opnieuw geïnfecteerd raakten. Thans biedt chemotherapeutische behandeling van *Schistosoma*-dragers wél perspectief. Intussen moet worden gezorgd dat de oase-wateren ook in de

toekomst schoon blijven en niet door Nijlwater opnieuw worden besmet. Daartoe wil men een 300 km lange chemische barrière in de Nijl leggen, waar geen slak levend doorheen kan komen. (*Münch. med. Wschr.*, 7 juli bl. 2.)

GROOT-BRITANNIË

Stralingsgevaar in supersonische vliegtuigen. Als men zich van het zeeniveau omhoog beweegt, neemt het atmosferisch schild dat ons tegen galactische en solaire straling beschermt, in dikte af. Op zeeniveau worden wij bedekt door een schild dat equivalent is aan 90 cm lood. Op een hoogte van 11-12.000 meter — dat is de hoogte van subsonische vliegtuigen — is het schild aanmerkelijk dunner en equivalent aan 18 cm lood, en op een hoogte van 17-18.000 meter, waar supersonische vliegtuigen zich bewegen, is het schild slechts equivalent aan 6 cm lood. Dit probleem is een van de belangrijkste waarmee rekening moet worden gehouden bij de exploitatie van de supersonische Concorde-vliegtuigen. De inzittenden van een dergelijk vliegtuig ondergaan per uur een straling van 0,6 à 1 mrem. Dit getal kan men niet los zien van de background-stralingsdosis die men op aarde ontvangt; deze bedraagt, uitgedrukt in mrem/jaar, in Londen 120, in Aberdeen 300,